

ZELENA DEŽELA **KMALU** NE BO VEČ ZELENA

Slovenija **kmalu** ne bo več zelena, ker državi ni mar, da:

je dejavnost, ki najbolj onesnažuje okolje, edina, ki nima kontroliranega vhoda, procesa niti izhoda (edina izjema), je pri današnji opremljenosti podjetij za ravnanje z odpadki – veliki kontejnerji in vozila s prešo - **iluzorno pričakovati predelavo** odpadnih surovin, ker v kontejner zavrnjenih in na vozilu stisnjenih odpadkov ni več mogoče ekonomično ročno razvrstiti, samo nepreglednost ravnanja z odpadki zavaja, da podjetja za ravnanje z odpadki ročno razvrščajo oziroma izločajo odpadne surovine – če bi izločali odpadne surovine, ne bi bilo česa odlagati,

ne izkoristimo zavrnjenih materialov, med katerimi ni odpadkov, temveč so to v več kot 80 odstotkih odpadne surovine, je nujno na ravni države vzpostaviti pregledni center za odkup in plasma odpadnih surovin, ker večina, na primer steklo in plastike (z izjemo PE in PET), v Sloveniji še vedno nima odkupne cene – predelovalci jih v najboljšem primeru prevzemajo brezplačno, kar je glavni vzrok za pretežno odlaganje celo ločeno zbrane embalaže,

bi bilo bolje subvencionirati ceno zbranih odpadnih surovin in zgraditi predelave za vse odpadne surovine kot graditi deponije in onesnaževati okolje, saj bi proizvedli iz reciklirane plastike lahko nadomestili večino vseh plastičnih izdelkov na policah recimo Merkurja, tujci upravljajo objekte za odstranjevanje mešanih odpadkov in s tem pridobivajo neposreden vpliv na onesnaževanje okolja zdaj še zelene dežele – za plačilo lahko odstranjujejo celo nevarne odpadke iz tujine, saj jim tega inšpekcije gotovo ne bodo pravočasno preprečile, deponije in kompostirnice grozijo najpomembnejši surovini – vodi in vsi zunanji in notranji sovražniki skupaj deželi ne grozijo tako kot država, ki ne ceni naravnih virov, ne organizira kontrolirane, neškodljive pridelave zdrave hrane in kontroliranega, okolju neškodljivega ravnanja z odpadki.

Država namesto gradnje predelovalnih obratov za vse vrste odpadnih surovin podpira lokalne skupnosti pri gradnji deponij in lobiranje za sežigalnico.

Slovenski strokovnjaki načrtujejo zgolj gradnjo okolju škodljivih naprav za odstranjevanje odpadkov, ki so ob pravilnem delu dokazano povsem nepotrebne.

Podjetje VAČO ves čas deluje kot inštitut, ki se že več kot 20 let finančno pokriva izključno z odpadki in ne prejema nobenih državnih subvencij. Podjetje VAČO, ki kot edino v Sloveniji in EU ročno razvršča tako imenovane »komunalne« odpadke, je v zadnjih šestih letih deponiji odvzelo 1.455 ton oziroma 23.700 kubičnih metrov odpadnih surovin, in to samo s prevzemom odpadkov iz 10 pisarniških kompleksov. Med vsemi prevzetimi odpadki jih ni bilo niti pet odstotkov za deponijo, povzročitelji odpadkov pa so kot dokaz predaje odpadnih surovin v predelavo prejeli podpisan evidenčni list.

Že leta 2001 je Marijan Ivačič z mednarodnim patentom zaščitil Postopek kontroliranega ročnega razvrščanja komunalnih odpadkov, po katerem je nujno izločiti organske odpadke, ki s smradom bistveno otežijo ročno razvrščanje.

Kontrolirano ročno razvrščanje odpadkov je nujno za ohranitev čistega okolja za zanamce. Stroj ne more ugotoviti, ali je v plastenki voda ali nitrorazredčilo, in brez kontroliranega vhoda ne moremo ugotoviti povzročitelja ter ga poučiti o napačnem oziroma pravilnem odlaganju.

Na področju organskih odpadkov v Sloveniji predvidevamo: posodobitve kompostirnic, gradnjo obratov MBO, zasebniki pa so že zgradili silosne bioplinske naprave.

Vse omenjene naprave za predelavo organskih odpadkov povzročajo izpuste v zrak in zemljo - pri slednjih jih je moteč že smrad v okolici.

Vse težave nastajajo zaradi procesa gnitja, ki se v napravah ne konča.

Podjetje VAČO že šest let načrtuje gradnjo okolju varne predelave v bioplinski postaji z najsodobnejšo tehnologijo cevnih fermentatorjev. Za to predelavo je značilna kontrolirana, dokončna presnova organskih odpadkov, ki se po približno 160 kubičnih metrih cevi postopno presnovijo v pline in triodstotno raztopino (gnojilo brez previsoke vsebnos-

ti nitratov, fosfatov in težkih kovin), ki zaradi končane presnove nima vonja. Raztopina se v končnem bazenu meša in jo je mogoče uporabiti za zalivanje in dognojevanje celo s pršili.

Letna zmogljivost: 19 tisoč ton organskih odpadkov

Naložba: sedem milijonov evrov
Iz elektrarne poleg gnojila pridobimo: elektriko (elektrarna z močjo 730 kilovatov), toploto (več kot 800 kilovatov).

Toploto lahko izkoristimo za ogrevanje rastlinjakov za pridelavo ekološke hrane, hlajenje hladilnice za trženje ekološke hrane ali celo ogrevanje velneškega centra.

Gradbeno dovoljenje je bilo pridobljeno že leta 2008, a zainteresiranega investitorja žal ni bilo. Z gradnjo bi morda preprečili zgrešene naložbe v neučinkovite in okolju škodljive silosne bioplinske.

S postavitvijo bioplinske postaje bi dokazali, da pri ravnanju z odpadki ne potrebujemo kompostirnic, deponij in sežigalnic mešanih odpadkov.

V podjetju VAČO vemo tudi, kako mešano plastiko z deponij spremeniti v stebre in kole.

Oglas za potencialne investitorje

Vlagajte v zdravo tehnologijo in s tem prispevajte k zaprtju okolju škodljivih objektov za odstranjevanje uporabnih odpadnih surovin in k ohranitvi zelene dežele!
Ne gre samo za dobiček – za kakovostno življenje naših zanamcev gre!